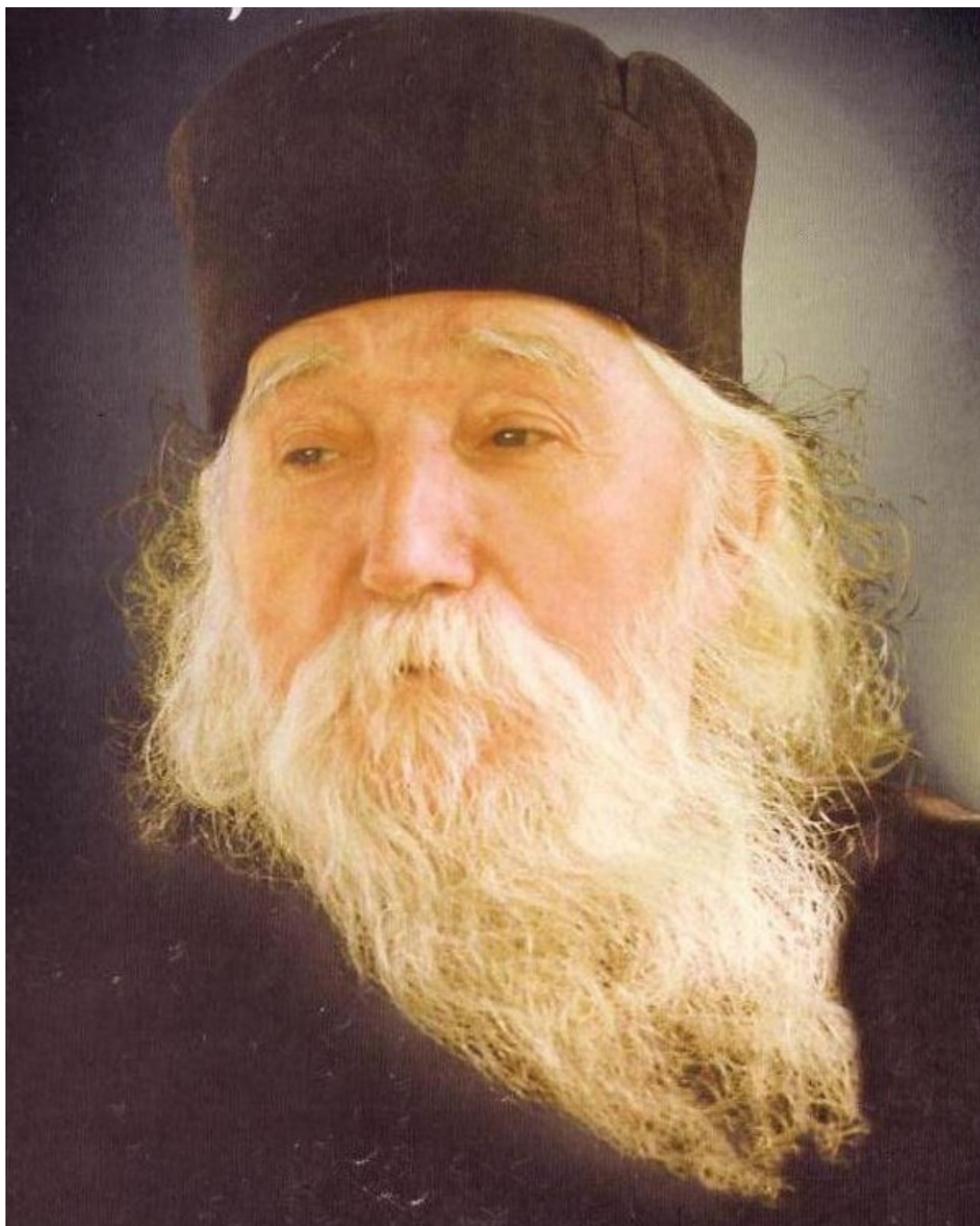


2 Δεκεμβρίου 2009

Ο Γέροντας Κλεόπας Ηλίου της Μονής Sihastria· ο γέροντας της υπομονής

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Κλεόπας Ηλίου](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)





Ο Γέροντας Κλεόπας γεννήθηκε στο χωριό Σούλιτσα του νομού Botosani της Ρουμανίας στις 10 Απριλίου του 1912. Ήταν το πέμπτο από τα δέκα παιδιά της οικογένειας των Αλέξανδρου και Άννας, μάλιστα από τα δέκα παιδιά τα πέντε ακολούθησαν το μοναχικό βίο. Οι γονείς του ήταν ζωντανό παράδειγμα χριστιανικής ζωής, το σπίτι τους ήταν μια κατ' οίκον εκκλησία όπως ο ίδιος ο γέροντας διηγόταν.

Από την γέννησή του για δύο μήνες συνεχώς ο Κωνσταντίνος -κοσμικό όνομα του γέροντα- ήταν συνεχώς. Δεν έτρωγε σχεδόν τίποτα και έκλαιγε μέρα και νύχτα, έτσι που όλοι ανησυχούσαν για τη ζωή του. Μη γνωρίζοντας τι να κάνει η μητέρα

του επειδή δύο άλλα αδελφιά του πέθαναν σε νηπιακή ηλικία· πήγε στον ερημίτη Κόνωνα Georgescu ο οποίος ήταν πνευματικός στην Cozancea και με την βοήθειά του η Παναγία θεράπευσε τον μικρό Κωνσταντίνο.

Στα τέλη του 1927, ο μεγαλύτερος αδερφός του, Γεώργιος εισήλθε στην Ιερά Σκήτη Sihastria ο οποίος στην κουρά του ονομάστηκε Γεράσιμος μοναχός, ενώ το χειμώνα του 1929, ο Κωνσταντίνος και ο αδελφός του Βασίλειος αποφάσισαν και αυτοί να μονάσουν στην ίδια Σκήτη (μοναστήρι). Έγιναν δεκτοί μετά από τον Ηγούμενο της Σκήτης π. Ιωαννίκιο Moroi.

Την άνοιξη του 1931 ο ρασοφόρος Βασίλειος αδελφός και συνασκητής του π. Κλεόπα, ασθένησε και σε τρεις μέρες κοιμήθηκε εν ειρήνη. Στις 14 Σεπτεμβρίου 1933 ο π. Γεράσιμος, μεγαλύτερος αδελφός του γέροντα παρέδωσε και αυτός την ψυχή του στα χέρια του Χριστού.

Μέχρι το 1935 ο Γέροντας έβοσκε τα πρόβατα της Σκήτης όπως έκαναν και τα άλλα του αδελφία. Ο ίδιος έλεγε για την περίοδο εκείνη ότι: «Για χρόνια ήμουν βοσκός προβάτων στη σκήτη όπως και οι αδελφοί μου, είχα δε μεγάλη πνευματική χαρά.

Το 1935, ο δόκιμος Κωνσταντίνος κλήθηκε να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία στο Botosani.

Όταν δε απολύθηκε· περί τα τέλη Ιουλίου 1937 ο ηγούμενος αποφάσισε την κουρά του σε μοναχό. Με την κουρά του πήρε το όνομα Κλεόπας.

Ο ηλικιωμένος ηγούμενος π. Ιωαννίκιος, ηλικίας 82, ο οποίος ήταν πλέον σχεδόν τυφλός τον διόρισε τον Ιούνιο του 1942 -σε ηλικία μόλις 30 χρόνων- αναπληρωτή ηγούμενο.

Ηγούμενος εκλέχθηκε σε διαδοχή του μακαριστού π. Ιωαννικίου στις 3 Σεπτεμβρίου 1944. Στις 27 Δεκεμβρίου 1944 χειροτονήθηκε διάκονος ενώ στις 23 Ιανουαρίου 1945 πρεσβύτερος και εγκαταστάθηκε επίσκοπο Γαλακτίωνα επίσημα ηγούμενος της Σκήτης Sihastria.

Μεταξύ των ετών 1945-1946 ανακαινίζει εξωτερικά αλλά και εσωτερικά τη σκήτη, έτσι το 1947 ανυψώθηκε από εξαρτηματική Σκήτη σε ανεξάρτητη Μονή.



Όταν ήλθαν οι κομμουνιστές στην εξουσία, συνελήφθη και ανακρίθηκε για πέντε ημέρες στο Targu Neamt, κατόπιν αφέθηκε ελεύθερος τόσο γρήγορα όσο είχε συλληφθεί. Οι γύρω του συνειδητοποιώντας ότι θα έχει συνεχώς προβλήματα με τις κομμουνιστικές αρχές τον συμβούλευσαν να κρυφτεί για λίγο στα βουνά. Έτσι ο π. Κλεόπας έκανε μια ξύλινη καλύβα βαθιά στο δάσος έδαφος, 6 χλμ. Μακριά από το μοναστήρι. Έξη μήνες μετά από την αποχώρησή του στα βουνά ο γέροντας Κλεόπας αποκαταστάθηκε και πάλι ως ηγούμενος στη Μονή Sihăstria προς χαρά τόσο των μοναχών όσο και των προσκυνητών.

Στις 30 Αυγούστου 1949 γίνεται ηγούμενος της Μονής Slatina-Suceava και μεταφέρεται εκεί με 30 μοναχούς από τη Μονή Sihastria, μετά την απόφαση του Πατριάρχη Ιουστινιανού. Μέχρι την άνοιξη του 1952 η Μονή Slatina ανθούσε φθάνοντας να είναι μεταξύ των πιο οργανωμένων μοναστηριών της Ρουμανίας.

Αλλά ο διάβολος ο οποίος ποτέ δεν κοιμάται, έβαλε την κρατική ασφάλεια να προβεί σε ενδελεχή έρευνα σχετικά με την μοναστική κοινότητα της Μονής. Έτσι φθάνοντας ένα βράδυ τα όργανα ασφαλείας, ερεύνησαν την Μονή και τελικά συνέλαβαν μερικούς από τους πατέρες της Μονής με επικεφαλής τον π. Κλεόπα και τους ιερομ. π. Αρσένιο Paracîoc και μοναχό π. Κωνσταντίνο Dumitrescu.

Τότε ο π. Κλεόπας και ο ιερομόναχος π. Αρσένιος Paracîoc παρέμειναν στα βουνά

Stânișoarei καθόλη τη διάρκεια των ταραχών στη Μονή Slatina. Οι πατέρες αντιμετωπίζουν με στωικότητα το κρύο, την πείνα, τη δίψα. Και συνεχώς προσεύχονταν μέρα και νύχτα για να τους ενισχύει πνευματικά ο Κύριος.

Την άνοιξη του 1955 προσπάθησε να γεφυρώσει το σχίσμα ορισμένων Ορθοδόξων πιστών, οι οποίοι επιμένοντας στη χρησιμοποίηση από την Εκκλησία του Ιουλιανού Ημερολογίου αποκόπησαν από την κοινωνία με το Πατριαρχείο της Ρουμανίας.

Το φθινόπωρο του 1956 ο π. Κλεόπας επέστρεψε και πάλι πίσω στο Μοναστήρι Sihastria. Τώρα η πνευματική ζωή της Μονής Sihastria θα ενισχυθεί ακόμη περαιτέρω.

Η δίωξη των ετών 1959 και 1964 ήταν η πιο δύσκολη περίοδος για τον μοναχισμό της Ρουμανίας στον 20ο αιώνα. Τέλη του 1959 ψηφίστηκε από την αθεϊστική κυβέρνηση στο Βουκουρέστι, ένα ειδικό διάταγμα (διάταγμα 410/1959) με το οποίο οι μοναχοί κάτω των 55 ετών και οι μοναχές πάνω από 50 χρονών εκδιώχθηκαν από όλα τα μοναστήρια. Το διάταγμα τέθηκε από την αστυνομία σε εφαρμογή και έως την άνοιξη του 1960, εκδιώχθηκαν από τα μοναστήρια πάνω από 4000 μοναχοί και μοναχές.

Ο π. Κλεόπας εξετάστηκε από τις αρχές και πιάστηκε ώστε να αποβάλει το μοναχικό σχήμα και να πειριστεί στο σπίτι του αλλά όπως και πολλοί άλλοι μοναχοί, αρνήθηκε να αφαιρέσει το μοναχικό σχήμα και να εγκαταλείψει τη Μονή. Γνωρίζοντας ότι συνεχώς παρακολουθείται από τις κομμουνιστικές κρατικές μυστικές υπηρεσίες και φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα, αποσύρθηκε και πάλι - για τρίτη φορά- στα βουνά της Μολδαβίας.

Το φθινόπωρο του 1964, όταν η αναταραχή και ο διωγμός της Εκκλησίας κάπως μαλάκωσαν επέστρεψε πίσω στη Μονή και παρέμεινε για 34 χρόνια ως πνευματικός όλων, τόσο των μοναχών όσο και των λαϊκών. Έφθαναν από ολόκληρη τη χώρα και το εξωτερικό, επειδή το όνομά του ήταν γνωστό, γνωστό και αγαπητό από όλους. Καθημερινά δεκάδες άνθρωποι του ζητούσαν συμβουλές και οδηγίες.



Η περίοδος από το Σεπτέμβριο μέχρι και τον Νοέμβριο του 1998 σηματοδότησαν το τέλος του γέροντα. Τώρα ο γέροντας μιλούσε όλο και λιγότερο, και πάντα με σβησμένη φωνή επαναλάμβανε τις ίδιες λέξεις: «Τώρα θα πάω στους αδελφούς μου», «Επιτρέψτε μου να πάω στους αδελφούς μου!» Κατόπιν πάλι έλεγε: «Πηγαίνω στο Χριστό· προσευχήσου για μένα, τον αμαρτωλό!». Έτσι το πρωί της Τετάρτης 2 Δεκεμβρίου 1998 2:20'π.μ. παρέδωσε την ψυχή του στα χέρια του Κυρίου, προσδοκώντας την κοινή ανάσταση και την αιώνια ζωή.

Η κηδεία πραγματοποιήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου από τον Μητροπολίτη Μολδαβίας (νυν Πατριάρχη Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ) και άλλους οκτώ αρχιερείς πολλούς ιερείς, διακόνους και πλήθος πιστών οι οποίοι προέρχονταν από όλα τα μέρη της χώρας.

Στα τέλη του 2005, η Ιερά Σύνοδος της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρουμανίας πληροφόρησε τους πιστούς ότι έχει αρχίσει να μαζεύει στοιχεία για την επίσημη αγιοκάταξη του μακαρίου Γέροντος Κλεόπα· του ήδη αγίου στην συνείδηση πάρα πολλών πιστών.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών!